

Отъ туй врѣме са почевжтъ онѣзи разлики, които дѣлжтъ Гръцитѣ отъ Френцитѣ по отношеніе на Светитѣ Мѣста. Отъ незапаметны години пазянъето на Светитѣ Мѣста е било прѣдадено на френскитѣ иноци, когато Гръцитѣ изведнѣжъ поискахъ туй право за себеси и сполучихъ да го добіѣжтъ съ помощта на златото. Ще видимъ по-сетнѣ каквы страшны послѣдствія е докарало туй рѣшеніе. (*)

Морското разбойничество на Барберійцитѣ пакъ бѣше порастаило; то разнасяше на всякъде грабителствата и страховетѣ. Срѣдиземно-Море бѣше пълно съ разбойници, които нападахъ на брѣговетѣ на Италия, Франція и Испанія и опустошавахъ всичко. Туй принуди френското правителство да са оплаче на Портата; нѣ никакво промѣненіе на работитѣ не излѣзе отъ тѣзъ постѣпка. Френскійтъ министръ Ришельо проводи тогазъ три ескадры ерѣщу тѣзи разбойници, нѣ и тритѣ са истребихъ отъ разбойницитѣ безъ най-малка полза за общото спокойствие.

Мурадъ 4^{ми} умрѣ около туй врѣме (1623-1049), като остави Държавата умаломощена отъ своитѣ ужасы. На негово мѣсто са воцари братъ му Ибрахимъ.

ИБРАХИМЪ I^{ми}.

18^{ми} Султанъ (царувъ 9 год.).

Съдържанье: *Прѣземање на Азофъ. — Бой съ Венеціанцитѣ. — Несполука прѣдъ Кандія. — Падање на Ибрахима.*

Ибрахимъ I не закачи Австрія въ царуванъето си, защото вниманъето му бѣше обърнато възъ друга стѣрна.

(*) Като Католикъ, авторътъ говори тука съ явно пристрастіе. Пазянъето на Св. Мѣста е принадлежало открай на Источната Чер-